

ЗЕРНА ЛЮДСЬКОЇ ГІДНОСТІ

Микола Севастьянович Демидюк, випускник Млинівської СШ 1951 року, завжди підтримував зв'язки з рідною школою, згадував своїх вчителів і шкільних друзів. Мріяв про зустріч через 50 років. Але раптова трагічна смерть забрала його з життя.

Геологія - наука про Землю, її будову, походження та розвиток. Вона показує допитливим чарівний світ мінералів і кам'яних гірських порід. Однак глибини землі розкривають свої таємниці лише обізнаним і сміливим людям.

Спеціальність геолога вимагає наполегливості в досягненні мети, сили волі для переборювання труднощів і, головне, - незгасимої любові до рідної землі, її неосяжних просторів, сонячних степів, засніжених гір, синіх морів і тих краєвидів, серед яких у дитинстві навчала орієнтуватись мати.

Ніхто так, як геолог, не відчуває краси росяних світанків, заграє смеркання, спалахів багаття над гомінкими гірськими потоками, ніхто так, як геолог, не цінує затишок намету в буряну осінню ніч.

Та найвищу насолоду дає виявлення нових покладів підземних скарбів, розкриття геологічних подій, що відбувалися мільйони років

тому. Саме таким геологом, закоханим до нестями у свою професію, був Микола Севастьянович Демидюк. Це про нього говорили його товариші: «Миколо, за тобою Карпати плачуть».

Справді, все своє життя він присвятив геології, зокрема, вивченню антропогенних відкладів на території України. Його наукові праці використовуються для проектування та будівництва гідроелектростанцій, каналів, мостів, виробничих підприємств, водопостачання.

А ще Микола Севастьянович навчав геології не одне покоління студентів Львівського політехнічного інституту, де працював на геодезичному факультеті завкафедрою геології. Будучи полум'яним патріотом України, він виховував своїх студентів у такому ж дусі. Як вчений був відомий у наукових колах не тільки України, а й Польщі, Словаччини, Росії.

Народився Микола Демидюк у 1932 році в с.Ужи-

нець, навчаєся в млинівській середній школі (нині Млинівська СШ №1).

Його дитячі та юнацькі роки минули у післявоєнний період.

От як згадував про своє шкільне життя Микола Демидюк: «Школа була зручнована, вікна були забиті фанерою та дошками. Взимку в класах учні навчалися у верхньому одязі. У завірюху в клас через вікна залітав сніг». А ще з великою повагою він завжди згадував свою вчительку Лідію Миколаївну Трохимець, як вона навчала їх грамотно писати, прищеплювала їм любов до літератури. Вчителька на все життя залишилась для нього зразком інтелігентності і порядності.

«Школа дала мені найголовніше, - казав М.С.Демидюк, - вона засіяла в моєму серці зерна людської гідності, а ще незгасиму любов до рідної землі. За що я їй вдячний протягом всього свого життя».

**Ольга ЛОГВИНЮК.
с.мт Млинів.**